

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, ஞானக்கடலைக் கடைந்து, கிருஷ்ணருக்கும் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை சிவனுக்கும் இடையிலான மாபெரும் வேறுபாட்டைத் தெளிவுபடுத்துங்கள். (கிருஷ்ண ஜன்மாஷ்டமியுடன் சம்பந்தப்பட்டது.)

கேள்வி: பிரம்ம பாபா எதைப் பற்றித் தனக்குத் தானே பேசிக் கொள்கிறார்? அவர் எதைப் பற்றி வியப்படைகிறார்?

பதில்: பிரம்ம பாபா தனக்குத் தானே பேசிக் கூறுகிறார்: எனக்கு என்ன நிகழ்கின்றதென்று எனக்குத் தெரியாது. நான் மூண்டும் மூண்டும் சிவபாபாவை மறந்து விடுகிறேன். தந்தை வந்து பிரவேசிக்கும் போது அவரை நினைவு செய்து, அவர் விடைபெறும் போது மறந்து விடுகிறேன் என்றில்லை. நான் அவருடைய குழந்தை: அவரை நினைவு செய்வதை நான் எவ்வாறு மறந்து விட முடியும்? நான் நினைவு செய்யும் போது மாத்திரமா பாபா வருகிறார்? இவ்வாறு தனக்குத் தானே பேசிக் கொள்ளும் போது பிரம்ம பாபா தொடர்ந்தும் வியப்படைகிறார்.

பாடல்: நான்களே அன்புக்கடல். நாங்கள் ஒரு துளிக்காகத் தாகமாக உள்ளோம்.

ஓம் சாந்தி. எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்ட தன் குழந்தைகளுக்குக் கீதையின் கடவுள் யாரென்று சிவபாபா இங்கிருந்து விளங்கப்படுத்துகிறார். ஏனெனில், இந்த நேரத்தில் பாரதம் அறியாமை இருளில் இருக்கின்றது. இது அறியாமை இருளாகிய காரிருள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதனால், ஞான ஒளி தேவைப்படுகிறது. பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே ஞானக்கடல் என்றும், ஞானம் நிறைந்தவர் என்றும் மனிதர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுபவர். அச்சா, அவர் ஞானக்கடல் என்றால் அவரிடமிருந்து நீங்கள் பெற்றுக் கொள்வது என்ன? நதிகளிலிருந்து நீரைப் பெறுவதால், மக்கள் அவற்றில் நூராடுகிறார்கள். ஞானக்கடலிலிருந்து நீங்கள் பெற்றுக் கொள்வதென்ன? ஒரு துளி! தந்தை வந்து, குழந்தைகளுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார்: நானே ஞானக்கடல். நான் உங்களுக்கு ஒரு துளியைக் கொடுக்கிறேன். அது என்ன துளி? 'நான் உங்கள் தந்தை என்பதால், என்னை நீங்கள் நினைவு செய்ய வேண்டும்' என்றே உங்களுக்குக் கூறுகிறேன். நீங்கள் உங்களுடைய சாந்தி தாமத்திற்கும் சந்தோஷ தாமத்திற்கும் திரும்பிச் செல்கிறீர்கள் என்ற உணர்வுடன் இருங்கள். ஞானக்கடல் உங்களை ஒரு விநாடிக்குள் வைகுந்தத்துக்கும் முக்தி தாமத்துக்கும் அனுப்பி வைக்கிறார். நீங்கள் வீட்டில் இருக்கும் போதே உங்களுக்கு அவர் தெய்வாகக் காட்சியொன்றை அளிக்கிறார். மனிதர்கள் ஒருவரையொருவர் பார்க்கும் போதே, ஒருவருக்கொருவர் திருஷ்டி கொடுக்கின்றனர். ஆனால், நீங்கள் வீட்டில் இருக்கும் போதே பாபா காட்சி கொடுக்கிறார். ஒரு துளியைப் பெற்றுக் கொள்வதன் மூலம் நீங்கள் அப்பாற் செல்கிறீர்கள். நீங்கள் இங்கு அமர்ந்திருக்கும் போதே வைகுந்தத்திற்குச் செல்கின்றீர்கள். தந்தை இப்போது இங்கமர்ந்திருந்து கீதையின் கடவுள் யாரென்று உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார். அவர் அசரூரியானவராகிய ஞானக்கடல் ஆவார். மனிதர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கே இப்புகழைப் பாடுகிறார்கள். இப்போது நீங்கள், ஸ்ரீகிருஷ்ணர் ஞானத்தைப் பேசவில்லை என்பதை அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்த வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் முதல், கிருஷ்ணர் தனது தாயின் கருப்பையிலிருந்து கம்ச பூமியில் பிறந்ததாக அவர்கள் கூறுகிறார்கள். "கம்சனைக் கொல்லப் போகின்றவர்; வந்து விட்டார்" என ஓர் அசரூரி வாக்கு அச்சமயத்தில் கேட்டது. அவர்கள் அனைவரும் அசுரர்கள் என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். கம்சன், ஜராசந்தன், அகாசரன், பகாசரன் போன்ற பாவாத்மாக்களுடைய அழிவைச் சித்தரிப்பதற்காகவே அவர்கள் கிருஷ்ணரின் பிறப்பைக் காட்டியுள்ளார்கள் - ஆதலால் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் பிறப்பெடுத்தார். எவ்வாறாயினும், அவர் ஒரு சிறு குழந்தையாக இருந்தார், எனவே, அவர் எப்பொழுது இந்த ஞானத்தைக் கொடுத்தார்? அவர்கள் கிருஷ்ணரைக் போர்க் களமொன்றில் முதிர்ச்சியடைந்த ஒரு ரூபத்தில் காட்டுகிறார்கள்; அவர்கள் அவரைக் குழந்தையாகக் காட்டுவதில்லை. உண்மையில், கிருஷ்ணருடைய பிறப்புக்குப் பின்பே, கீதையின் பிறப்பைக் காட்டுகிறார்கள். ஒருவேளை, சற்று வயது வந்ததும் அவர் இந்த ஞானத்தைக் கொடுத்திருக்கக்கூடும். அவர்கள் அவரது பிறப்பை, அதாவது, அவர் பிறந்த நேரத்தை இரவில் காட்டுகிறார்கள். சிவபாபா இவரில் பிரவேசித்துள்ளார் என்பதை இங்கே உங்களால் பார்க்க

முடிகிறது. ஆனாலும் எப்போது அவர் பிரவேசிக்கிறார் என்பதை எவருமே அறியார். சிவபாபா ஒரு குழந்தையாக ஆகுவதில்லை. இவர் வயோதிபராகி, தன் ஓய்வு பெறும் வயதை அடையும் போதே அவர் வருகிறார். அவர் எப்பொழுது வருகிறார் என்பதற்கான திகதி எதுவுமேயில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கு ஒரு நேரமும் திகதியும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் அவர் ஒரு கருப்பைப்பின் மூலமே பிறப்பெடுக்கிறார். இங்கே, சிவபாபாவோ ஞானக்கடல். அவர் சிறு குழந்தையாகி, பின்னர் ஞானத்தைக் கொடுப்பதற்கு முன்னர் வளர்ந்து பெரியவர் ஆகத் தேவையில்லை. கிருஷ்ணர் மனிதராகவே இருந்தார். மனிதர்கள் எவரையும் ஞானக்கடல் என்று அழைக்க முடியாது. சுவர்க்கத்திலேயே கிருஷ்ணருடைய பிறப்பு இடம்பெறுகின்றது. அவர் எவருக்கும் இராஜயோகம் கற்பிக்க முடியாது. ஏனெனில், அவரே ஓர் அரசர் ஆகுபவர் ஆவார். நிச்சயமாக அசுரரீயான தந்தையே வந்து, இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கிறார் என்பதை நூங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். அவர் தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்கி, உங்களை அரசர்க்கெல்லாம் அரசர்கள் ஆக்குகிறார். எல்லைக்குட்பட்ட இரவும் பகலும், எல்லையற்ற இரவும் பகலும் என்பவற்றின் அர்த்தங்களுக்கிடையில் வேறுபாடுள்ளது. பிரம்மாவின் இரவு முடிவடைந்து பிரம்மாவின் பகல் ஆரம்பமாகும் சங்கமம் இதுவே ஆகும். இது அறியாமை இருள் சூழ்ந்திருக்கின்ற எல்லையற்ற இரவு ஆகும். சத்தியயுகத்தில் ஒளி இருக்கிறது. இதில் பௌதீகமான இரவு என்னும் கேள்விக்கே இடமில்லை. அவர்கள் இரவிலேயே கிருஷ்ணருடைய பிறப்பைக் கொண்டாடுகிறார்கள். அது எல்லைக்குட்பட்டது, ஆனால் இதுவோ எல்லையற்றது. தந்தை கூறுகிறார்: நான் எப்பொழுது வருகிறேன் என்பதற்கான திகதியோ நேரமோ இல்லை. கிருஷ்ணருக்கும், இராமருக்கும் அவர்கள் எப்பொழுது வருகிறார்கள் என்பதற்கான திகதியும், நேரமும் இருக்கின்றன. இரு பிரதானமானவர்களே இருக்கின்றார்கள். இப்போது கிருஷ்ண ஜெயந்தி விழா வருகின்றது. கிருஷ்ணர் சிறு குழந்தையாக இருந்தார் என நூங்கள் அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்த வேண்டும். பிரம்மாவின் இரவும் பகலும் நினைவுகூரப்படுகின்றன. கிருஷ்ணர் பிரம்மாவின் பகலில் இருக்கிறார், பிரம்மா பிரம்மாவின் இரவில் இருக்கிறார். பிரம்மாவே பின்னர் கிருஷ்ணர் ஆகுபவர். “கிருஷ்ணரின் இரவும், கிருஷ்ணரின் பகலும்” எனக் கூறப்பட முடியாது. கிருஷ்ணர் கடவுளென்றும், அவர் சர்வவியாபி என்றும் அவர்கள் நம்புகிறார்கள். எனவே, நூங்கள் அவர்களுக்கு இதைப் பற்றி விளங்கப்படுத்த வேண்டும்: உங்களுடைய கொண்டாட்டம் சிவஜெயந்தியே ஆகும். அது சிவராத்திரி (சிவனின் இரவு) என்றும் அழைக்கப்பட முடியும். சிவஜெயந்தி என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவதே மிகச்சரியானது; இதுவும் விளங்கப்படுத்தப்பட வேண்டும். அவர் ஒரு கருப்பையில் பிரவேசிப்பதில்லை. அவர் சாதாரண சரீரமொன்றிலேயே பிரவேசிக்கின்றார். கிருஷ்ணருடைய எட்டுத் தலைமுறைகள் இருக்கின்றன. குழந்தைப் பருவத்தில் அவர் மோகன் (பிறரைக் கவர்பவர்) அல்லது கிருஷ்ணர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். வேல்ஸ் இளவரசன் இருப்பதைப் போல், இந்திர சபையின் (இந்திர பிரஸ்த்) முதலாவது சிம்மாசனம் இருக்கிறது. அவர் இந்திர சபையின் இளவரசர் ஆவார். அதன்பின்னர் அவர் இளவரசரிலிருந்து அரசர் ஆகுகிறார். கிருஷ்ணர் என்ற பெயர் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை; அவர் சக்கரவர்த்தி என்றே நினைவுகூரப்படுகிறார். ஸ்ரீஇலக்ஷ்மியும் ஸ்ரீநாராயணரும் சக்கரவர்த்தி, சக்கரவர்த்தினியாகவே அறியப்படுகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் ‘கிங்’ (அரசர்) என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்படுகிறது. உண்மையில், அது சக்கரவர்த்தியும் சக்கரவர்த்தினியும் என்றே இருக்க வேண்டும். நாராயணர் ஞானத்தைக் கொடுத்தார் என்பதல்ல. கிருஷ்ணர் திருமணம் செய்யும் போது, ஸ்ரீநாராயணர் ஆகுகின்றார். ஞானக்கடலாகிய சிவனுடைய பெயர் மாறுவதில்லை. அவருக்கு ஒரேயொரு பெயரே இருக்கிறது. அவரது இரதம் பெரியது. அவர் வந்தவுடனேயே ஞானத்தைக் கொடுக்க ஆரம்பிக்கிறார். இந்த பிரம்மா எதையும் அறிந்திருக்கவில்லை. இவரில் சிவன் பிரவேசித்து, காட்சிகளை அருளி, ஞானத்தைக் கொடுக்கிறார் என்றும் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. காட்சிகள், ஞானம் ஆகியவற்றின் அர்த்தம் ஆரம்பத்தில் புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை. பாபா தன் அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார். ஆரம்பத்தில் அவர் வாரணாசிக்குச் (பெனாரஸ்) சென்ற போது, சுவரொன்றில் வட்டங்களை வரைவது வழக்கம். ஆனாலும், அவை என்னவென்று அவருக்குப் புரியவில்லை. அது இவர் ஒரு குழந்தை ஆகி விட்டதைப் போல் இருந்தது; இவர் புதுப்பிறவியொன்றை எடுத்து விட்டார். ‘பாபா, நான் எட்டு மாதக் குழந்தை அல்லது பத்து மாதக் குழந்தை’ எனச் சிலர் கூறுகிறார்கள். நானும் ஒரு குழந்தையைப் போல் ஆகிவிட்டேன். ஆரம்பத்தில் எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. ஞான விடயங்கள் வித்தியாசமானவையாக இருந்தன. நான் அமர்ந்திருந்து அனைத்து வகையான விடயங்களையும்

எழுதுவேன். இவற்றையெல்லாம் கற்கும் பொழுது, இப்பொழுது பல வருடங்கள் கடந்து விட்டன. இப்போது தந்தை கற்பிக்கும் விடயங்களை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. கிருஷ்ண ஜெயந்தி விழாவைப் பற்றிக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் விளங்கப்படுத்த வேண்டும். இப்படங்கள் முற்றிலும் சரியானவை. விருட்சத்தின் படத்தில் பிரம்மாவின் படமும் இருக்கின்றது. இவரே வெண்ணெயை உண்பவர்; அது உலக இராச்சிய உரிமை என்னும் வெண்ணெயாகும். கிருஷ்ணர் தன்னுடைய சத்தியயுக வெகுமதியோடு வருகிறார். ஸ்ரீகிருஷ்ணரே சத்தியயுக முதல் இளவரசர். அவரது குழந்தைகளும் இளவரசர்களாகுவார்கள். அது கலியுகத்தில் அவர் கொண்டிருக்காத, அவருடைய வெகுமதியாகும். எனவே, இச் சூரிய வம்ச வெகுமதியை உருவாக்கியவர் யார்? ஞான சூரியன் உதிக்கும் போது, அறியாமை இருள் அகல்வதாக நினைவுகூரப்பட்டு வருகின்றது. சிவபாபா ஞானக்கடலாவார். அவர் வந்து, சுவர்க்கத்தை ஸ்தாபிக்கிறார். இவ் வேறுபாட்டை நூங்கள் விளங்கப்படுத்த வேண்டும். கிருஷ்ணர் எவ்வாறு சூதையை பேசியிருக்க முடியும்? அவர் ஒரு சிறு குழந்தையாக இருந்தார். அவர் ஒரு கருப்பையில் பிரவேசித்தார். அவர் இருந்த காலத்திலேயே கம்சனும் ஜராசந்தனும் இருந்ததாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் அங்கே அசுரர்கள் இருக்கவே முடியாது. அவர்கள் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் இடையிலான ஒரு யுத்தத்தைக் காட்டுகிறார்கள். நிச்சயமாகக் அசுரர்கள் கலியுக இறுதியிலும், தேவர்கள் சத்தியயுக ஆரம்பத்திலும் இருந்திருக்க வேண்டும் இருசாராருக்கும் இடையில் யுத்தம் எதுவும் இடம்பெறவில்லை. மகாபாரத யுத்தம் நிச்சயமாக இடம்பெற்றது. ஆனால், இங்கே இந்நேரத்தில் தேவர்கள் இருக்க முடியாது. அசுரர்களே அசுரர்களுடன் யுத்தம் புரிகின்றார்கள். முஸ்லிம்களுடைய இராச்சியமும் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. நிச்சயமாக யாதவர்கள், கௌரவர்கள், பாண்டவர்கள் ஆகியோர் இருக்கிறார்கள். பாண்டவர்கள் யோகசக்தி உடைய அகிம்சாவாதிகள். இங்கே தொடர்ந்து இரத்த ஆறுகள் ஓடுகின்றன. ஏனெனில், பெரும் பகைமை நிலவுகின்றது. பிரிவினை நடந்த போது, மிகவும் இரத்த ஆறுகள் ஓடின. அது சகோதரனுக்கும் சகோதரனுக்கும் இடையிலான ஒரு யுத்தமாக இருந்தது. எவ்வாறாயினும், அவர்கள் சகோதரர்களேயாவர். அவர்கள் போர் புரிகின்றவர்கள்; இல்லாவிட்டால், வேறு எவ்வாறு இரத்த ஆறு பாயும்? இங்கே அவர்கள் ஒருவரையொருவர் கொல்கிறார்கள். அவர்கள் வாளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அப்பொழுது இரத்த ஆறு ஓடுகிறது. இதுவே சங்கம காலம். இரத்த ஆறுகளின் பின்பு, நெய்யாறுகள் ஓடும். கிருஷ்ணர் ஓர் இள வயதுடைய இளவரசர். அவ்வாறிருந்தும் அவர்கள் அவரை அவதூறு செய்ததார்கள். அவரை ஞானக்கடல் என அழைக்க முடியாது. ‘முற்றிலும் தெய்வீகக் குணங்கள் நிறைந்தவர்களும், அனைத்து தெய்வீகப் பண்புகள் நிறைந்தவர்களும், அதிமேலான மரியாதைக் கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றுவவர்களும்’ எனத் தேவர்களுடைய புகழ் பாடப்படுகிறது. ஒரு குழந்தைக்கு இத்தகைய புகழைப் பாட முடியாது. அரசர், அரசியருக்கே எப்போதும் புகழ் பாடப்படுகிறது. இலக்ஷ்மி, நாராயணரைச் சத்தியயுகத்தில் காட்டியிருக்கின்ற பொழுதிலும் கிருஷ்ணரைத் துவாபர யுகத்தில் காட்டியிருக்கிறார்கள். இது மிகப் பெரிய தவறு! இராமர், சூதையைப் பற்றிச் சிறிதளவு குறிப்பிட்டாலும் கூட இலக்ஷ்மி, நாராயணருடைய குழந்தைப் பருவத்தைப் பற்றி எவராலும் உங்களுக்கு எதையுமே கூற முடியாது. அவர்கள் கிருஷ்ணரைப் பற்றித் தவறான விடயங்களையும் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் குறைந்தபட்சம் சரியான ஒரு கதையையேனும் கூற வேண்டும். ‘முற்றிலும் தெய்வீகக் குணங்கள் நிறைந்தவர்களும், அதிமேலான மரியாதைக் கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றுவவர்களும், அகிம்சை என்னும் அதிமேலான தர்மத்தைப் பின்பற்றுகின்றவர்களும்’ என்பதே இலக்ஷ்மி, நாராயணருடைய புகழாகும். அச்சா, யார் அவர்களுக்கு இராச்சியத்தைக் கொடுத்தது? மனிதர்களை மேற்கோள் காட்டும்பொழுது, மக்கள் குழப்பம் அடைகின்றார்கள். இலக்ஷ்மி, நாராயணருடைய பெயர்களைக் கேட்கும் போது உங்கள் புத்தி சத்திய யுகத் தை நோக்கி ஈர்க்கப்படுகின்றது. இது சாதாரண மனிதனிலிருந்து நாராயணனாக மாறும் கதை ஆகும். இது ஸ்ரீ கிருஷ்ணராகும் கதையல்ல. இது சத்திய நாராயணனாகுவது பற்றிய கதையென்று கூறப்படுகின்றதே தவிர, சத்திய கிருஷ்ணராகுவது பற்றிய கதையென்று கூறப்படுவதில்லை. ஞானக்கடலாகிய உண்மையான பாபா இக்கதையை உங்களுக்குக் கூறுகிறார். இது உலகம் முழுவதிலும் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதி பற்றிய கதையாகும். இதில் ஸ்ரீ இலக்ஷ்மி, நாராயணருடைய கதையும் அடங்கியுள்ளது. அவர்களுடைய 84 பிறவிகளுடைய கதையும் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீ நாராயணருடைய கதையைக் கேட்பதன் மூலம் படகு அக்கரையைச் சென்றடைகின்றது. சாதாரண மனிதனிலிருந்து நாராயணனாகும் உண்மைக் கதையைத் தந்தை

இங்கிருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கூறுகின்றார். ஸ்ரீ நாராயணர் இளம் வயதானவர். திருமணத்திற்கு முன்னர் அவர் யாராக இருந்தார்? அப்போது அவர்கள் இலக்ஷ்மி, நாராயணர் என்று அழைக்கப்பட்டார்களா அல்லது வேறு பெயர்களால்; அழைக்கப்பட்டார்களா? அவர்கள் இராதையும் கிருஷ்ணருமாக இருந்தார்கள். திருமணத்தின் போது அவர்களுடைய பெயர்கள் இலக்ஷ்மி, நாராயணர் என்று மாற்றமடைகின்றன. இதனைப் பற்றி எழுதுமாறு பாபா உங்களுக்குக் கட்டுரைகள் கொடுக்கின்றார். எனவே நீங்கள் ஞானக்கடலைக் கடைய வேண்டும். இதுவே முதன்மையான தவறு. இப்போது இது கலியுகம் என்று நீங்கள் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். யாதவர்கள், கௌரவர்கள், பாண்டவர்கள் ஆகியோர் இருக்கிறார்கள். இப்போது கலியுகக் காலம் ஆகும். கலியுகத்தின் பின்னர் நிச்சயமாகச் சத்தியயுகம் வரும். தந்தை கூறுகிறார்: உங்களை இராவணனின் கோரப் பிடியிலிருந்து விடுவித்துத் திரும்ப அழைத்துச் செல்வதற்காக நான் உங்கள் வழிகாட்டியாக வந்திருக்கிறேன். நான் ஆத்மாக்களையே திரும்ப அழைத்துச் செல்வேன். ஆத்மாக்களும் பரமாத்மாவும் நூண்ட காலமாகப் பிரிந்திருந்தார்கள் என்று நினைவுகூரப்பட்டுள்ளது. நூண்ட காலமாகப் பிரிந்திருந்தவர் ஸ்ரீகிருஷ்ணரல்ல. இப்புகழ் அந்த அசரூரியானவருக்கே உரியது: முகவராகிய சத்குருவை நீங்கள் காணும் போது, அழகியதொரு சந்திப்பு இடம்பெறுகின்றது. இங்கே, அனைவருமே குருமார்கள். முகவராகிய, சத்குரு கண்டறியப்பட்டார் என்பது நினைவுகூரப்படுகின்றது. உண்மையான பரமாத்மாகிய பரமதந்தையை முகவர் வடிவில் நீங்கள் காண்கிறீர்கள். முகவர் ஒருவர் மூலமாகவே பேரம் பேசப்படுகின்றது. இதுவும் ஒரு நிச்சயதார்த்தமேயாகும். ஆத்மாக்கள் பரமாத்மாவிடமிருந்து வேறுபட்டவர்கள். பரமாத்மா அசரூரியானவர். அவர் வந்து, இவரில் பிரவேசித்து, உங்களைத் தன்னுடன் நிச்சயதார்த்தம்; செய்ய வைக்கிறார். அவரே முகவர் ஆகுகின்றார். அவர் கூறுகிறார்: பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையான என்னை நினைவு செய்யுங்கள். அவர் இந்தச் சரூரத்திலிருந்து கூறுகிறார்: சதா என்னை மாத்திரம் நினைவு செய்யுங்கள். உங்களை இராவணனாகிய மாயையிடமிருந்து விடுவித்து, உங்களை என்னுடன் திருப்பி அழைத்துச் செல்கிறேன். உங்களுக்கு இராச்சியத்தைக் கொடுத்து விட்டு, பின்னர் நான் நிர்வாணா தாமத்துக்குச் சென்றமாந்து விடுவேன். கிருஷ்ணரால் இவ்வாறு கூற முடியாது. இங்கே, ஆத்மாக்களும் பரமாத்மாவும் தான். கிருஷ்ணர் ஒரு சிறு குழந்தை. விளங்கப்படுத்தப்பட வேண்டிய விடயங்கள் பல இருக்கின்றன. அதனால், பாபா தான் எவ்வாறு இவருக்குள்ளே பிரவேசித்தார் என்று விளங்கப்படுத்தி இருக்கிறார். 'நான் அரசார்க்கெல்லாம் அரசர் ஆகப் போகிறேன்' என நான் அப்பொழுது புரிந்து கொள்ள ஆரம்பித்தேன். எனக்கு விஷ்ணுவின் காட்சியொன்று கிடைத்தது. என் இதயத்தில் அளப்பரிய சந்தோஷத்தை அனுபவம் செய்;தேன். பின்பு விநாசத்தின் காட்சியொன்று கிடைத்தது. ஆனாலும் நான் அதை அவ்வளவாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. நான் எவ்வாறு சாதாரண மனிதனிலிருந்து நாராயணனாக மாறுவேன் என பாபா எனக்கொரு காட்சியைக் கொடுத்தார்; என்பதை இப்போது தான் புரிந்து கொள்கிறேன். ஆனால், அப்போது எனக்கு அந்தளவு புரிந்துணர்வு இருக்கவில்லை.' அதேபோல, நேற்றிரவு பாபா உங்களுக்குக் கூறிக் கொண்டிருந்தார்: நான் சிவபாபாவை நினைவு செய்வதை மறந்து விடும் போது என்ன நிகழ்கிறது என எனக்குத் தெரியாது. பாபா எனக்குள்ளே பிரவேசிக்கும் போது பாபா வந்துவிட்டார் என்று எண்ணி, நான் அவரை நினைவு செய்கிறேன் என்றும், அதன்பின்னர், அவர் விடைபெறும் போது நான் அவரை நினைவு செய்ய மறந்து விடுகிறேன் என்றும் இல்லை. ஞானக்கருத்துக்கள் எடுத்துரைக்கப்படும் போது, எல்லையற்ற தந்தை வந்து இந்த விடயங்களைப் பேசுகிறார் என்பதை உணர்கிறேன். ஆனாலும், நானே அவரை மறந்து விடுகிறேன். நான் அவரை நினைவு செய்வதால் தான் பாபா வருகிறாரா? நான் மூண்டும், மூண்டும் பாபாவை நினைவு செய்கிறேன் என்று கூறலாமா? அவர் இவருக்குள்ளே வருவது நல்லது. ஏனெனில், அதனால்; அனைவரும் நன்மையை அனுபவம் செய்ய முடியும். நினைவே முதன்மையானது. தந்தை வருகிறாரோ இல்லையோ, அவரை நினைவு செய்வது அவசியம். கஃதை ஜெயந்தியின் பின்னர் கிருஷ்ண ஜெயந்தி வருகிறது என்று பாபா விளங்கப்படுத்தியிருக்கிறார். முதலில், சிவஜெயந்தியும், பின்னர் கஃதை ஜெயந்தியும், அதன்பின்னர் கிருஷ்ண ஜெயந்தியும் வருகின்றன. சிவன் முதிர்ச்சியடைந்தவர் என்பதாலேயே அவர் வந்தவுடனேயே கஃதையைப் பேசுகின்றார். அவர் இளவயதுடையவர் அல்லர். இந்த விடயங்களை எவ்வாறு விளங்கப்படுத்தலாம் என்று நீங்கள் ஞானக்கடலைக் கடைய வேண்டும். முதலில் சிந்தித்துப் பாருங்கள்: சிவன் என அழைக்கப்படுகின்றவர் யார்? யாருடைய ராத்திரி கொண்டாடப்படுகின்றது? சத்தியயுகம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் இராச்சியமாகும். சாதாரண மனிதனிலிருந்து நாராயணனாக மாறும் ஞானத்தை உங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடியவர் தந்தை ஒருவரே ஆவார். அவர் ஞானம் நிறைந்தவர். வேறு எவரையும் ஞானம் நிறைந்தவர் என்று அழைக்க முடியாது. கடவுள் ஞானம் நிறைந்தவரும், படைப்பவரும், விதையானவரும் ஆவார். நாடகத்தைப் பற்றிய ஞானத்தைக் கொடுப்பவரும் அவரே ஆவார். நாடகம் எப்போது ஆரம்பமாகுகிறதென்றோ அல்லது அது எப்போது முடிவடைகிறதென்றோ எவருக்கும் தெரியாது. சத்தியபுக ஆரம்பத்திலிருந்து, கலியுக இறுதிவரை உலக வரலாறும் புவியியலும் எவ்வாறு மூண்டும் மூண்டும் இடம்பெறுகின்றது என்று எவராலும் விளங்கப்படுத்த முடியாது. திரிகாலதரிசியாக இருப்பவர்களாலேயே இந்த ஞானத்தைக் கொடுக்க முடியும். ஒரேயொருவரைத் தவிர வேறெவரும் திரிகாலதரிசி இல்லை. அவர் மாத்திரமே உங்களைத் திரிகாலதரிசிகளாக ஆக்குபவர். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து, இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தாய், தந்தையாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. மாஸ்டர் ஞானம் நிறைந்தவராகவும் திரிகாலதரிசியாகவும் ஆகி, ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்கும் கடவுள் சிவனுக்கும் இடையிலான மாபெரும் வித்தியாசத்தைத் தெளிவுபடுத்துங்கள். மனிதர்களைக் காரிருளில் இருந்து அகற்றும் சேவையைச் செய்யுங்கள்.
2. பாபா உங்களுக்குக் கட்டுரை எழுதுமாறு கொடுக்கும் தலைப்புகளைப் பற்றிக் கடைந்து, அவற்றை மற்றவர்களுக்கு எவ்வாறு விளங்கப்படுத்தலாம் என்று சிந்தியுங்கள்.

ஆசுவாதம்: சந்தோஷப்பொக்கிஷத்தினால் நிறைந்து சதா சந்தோஷத்தில் நிலைத்திருப்பதோடு சந்தோஷத்தை அருள்கின்ற மகாதானி ஆகுவார்களாக. சங்கமயுகத்தில் பாப்தாதா சந்தோஷம் என்ற மகத்தான பொக்கிஷத்தை வழங்கியுள்ளார். தினமும் அமிர்தவேளையில் சந்தோஷக் கருத்துக்களை சிந்தித்து நாள் முழுவதற்கும் அந்த சந்தோஷத்தை பேணுங்கள். இந்த முறையில் சந்தோஷமாக இருந்தவாறு தொடர்ந்தும் ஏனையோருக்கும் சந்தோஷத்தை வழங்குங்கள். இதுவே மகத்தான கொடை ஆகும் ஏனென்றால் உலகில் அனைத்து வசதிகளையும் கொண்டிருந்தபோதிலும் அவர்களுக்குள் அழிவற்ற உண்மையான சந்தோஷம் கிடையாது. நூங்கள் சந்தோஷப்பொக்கிஷத்தைக் கொண்டுள்ளீர்கள் ஆகவே நூங்கள் தொடர்ந்தும் தானமளிக்க வேண்டும், இதுவே அனைத்திலும் சிறந்த பரிசு ஆகும்.

சுலோகம்: கருணையும், மன்னித்தலையும் கொண்டிருந்து ஏனையவர்களை ஈடேற்றுவதே மாகாத்மாக்களின் அதி உயர்ந்த மேன்மையான செயல் ஆகும்.

---ஓம் சாந்தி---